

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
(Risk Management)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

เทศบาลตำบล
อำเภอลำพูน จังหวัดลำพูน

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามหลักเกณฑ์นี้

เทศบาลตำบลก้อ จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบหรือแนวทางพื้นฐานในการติดตามประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการบริหารงานของเทศบาลตำบลก้อสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทศบาลตำบลก้อ
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑. หลักการและเหตุผล	
๒. วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง	
๓. เป้าหมาย	
๔. นิยามความเสี่ยง	
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลก้อ	๓
๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๒. วิสัยทัศน์	
๓. ภารกิจ	
๔. ยุทธศาสตร์	
๕. โครงสร้างส่วนราชการภายใน	
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง	๙
๑. แนวทางการบริหารความเสี่ยง	
๒. คณะทำงานบริหารความเสี่ยง	
บทที่ ๔ การบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๑
๑. การระบุความเสี่ยง	
๒. การประเมินความเสี่ยง	
๓. การตอบสนองความเสี่ยง	
บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง	๒๓

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลการบริหารจัดการที่ดี ที่เป็นเครื่องมือที่นักบริหารนำมาช่วยในการบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตาม การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการสูญเสียและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุก ๆ องค์กร ล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยระบุความเสี่ยงว่าปัจจัยใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กรวิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงกำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง และต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่ จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่าง ๆ เพราะภายใต้สภาวะการดำเนินงานทุกหน่วยงาน ล้วนมีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายของหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายของหน่วยงาน วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง กำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยง เพื่อลดความสูญเสียและโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน

ดังนั้น เทศบาลตำบลก้อ จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้น สำหรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับควบคุม และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

๒. วัตถุประสงค์ของแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานเทศบาล เข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้อ
๒. เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง
๓. เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้ออย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๔. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้อ
๕. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับเทศบาลตำบลก้อ

๓. เป้าหมาย

๑. ผู้บริหารและพนักงานเทศบาล มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานประจำปี ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

๒. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๓. สามารถนำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงไปใช้ในการปฏิบัติงานได้

๔. การบริหารจัดการความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม ครอบคลุมทุกกิจกรรมในเทศบาลตำบลก้อ

๕. การบริหารความเสี่ยงให้ได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

๔. ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรค และอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการดำเนินการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑) เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารความเสี่ยง และผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักสำคัญและสามารถทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

๒) สร้างฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในเทศบาล การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารความเสี่ยงซึ่งตั้งบนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจของเทศบาลและตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเทศบาลได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมาภิบาล

๔) เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่นการวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดและสามารถป้องกันผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร แะระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่าง ๆ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการตามประเภทของภัยคุกคามที่แตกต่างกัน เป็นต้น

๕. ขั้นตอนการปฏิบัติงานการบริหารความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๑

แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลในการบรรลุเป้าหมายตามกฎหมายจัดตั้งส่วนราชการ (ภารกิจ) และเป้าหมายตามแผนดำเนินงานประจำปีของส่วนราชการ โดยมีผู้บริหารระดับสูง และผู้แทนจากทุกหน่วยงานในสังกัดร่วมเป็นคณะกรรมการ/คณะทำงานโดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๒

วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยง มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยง ที่ส่งผลกระทบต่อหรืออาจสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามกฎหมายจัดตั้งส่วนราชการ และเป้าหมายตามแผนดำเนินงานประจำปีของส่วนราชการ รวมทั้งมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงทุจริต พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยดำเนินการ ดังนี้

- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงแก่บุคลากร

- จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยทำการระบุปัจจัยเสี่ยงวิเคราะห์ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๓

จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงของเทศบาล สื่อสาร/ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการบริหารความเสี่ยงฯ รวมทั้งกำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินผลและแจ้งเวียนให้กับทุกหน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ ทั้งนี้ แผนบริหารความเสี่ยงควรกำหนดกิจกรรม/มาตรการที่จะแก้ไข ลดหรือป้องกันความเสี่ยงให้ครอบคลุมทุกต้น ได้แก่ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการเงิน และด้านระเบียบ กฎหมาย

ขั้นตอนที่ ๔

ดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงขององค์กร และให้มีการกำกับติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วนทุกกิจกรรม รวมทั้งพิจารณาหาแนวทางแก้ไขที่อาจจะเกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการและนำเสนอผู้บริหารระดับสูงของส่วนราชการอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง หรือทุกไตรมาส

ขั้นตอนที่ ๕

จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงโดยระบุผลการประเมินความเสี่ยง และจากที่ได้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง โดยจำแนกระหว่างปัจจัยเสี่ยงที่สามารถควบคุม/บริหาร

๖. นิยามความเสี่ยง

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสหรือเหตุไม่พึงประสงค์อาจทำให้อาณาตส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหาย ทำให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้เบี่ยงเบนไปหรือไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านกลยุทธ์ การเงิน การดำเนินงาน และกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัย และควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การตอบสนองความเสี่ยง หมายถึง การพิจารณาเลือกวิธีการที่ควรกระทำเพื่อจัดการกับความความเสี่ยงที่อาจจะเกิด ขึ้นตามผลการประเมินความเสี่ยง ซึ่งต้องพิจารณาโอกาสที่จะเกิดและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น โดยเปรียบเทียบระดับความเสี่ยงที่เกิดกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และความคุ้มค่าในการบริหารความเสี่ยงที่เหลืออยู่ วิธีการที่ใช้ในปัจจุบัน คือ

๑. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง คือการหลีกเลี่ยงหรือหยุดการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น งานส่วนใดที่องค์กรไม่ถนัด อาจหลีกเลี่ยงหรือหยุดการทำงานในส่วนนั้น และอาจใช้การจ้างงานภายนอกแทน

๒. การลดความเสี่ยง คือการลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบ หรือลดทั้งสองส่วน โดยการจัดให้มีระบบการควบคุมต่างๆเพื่อป้องกัน หรือค้นพบความเสี่ยงอย่างเหมาะสมทันเวลา

๓. การแบ่งความเสี่ยง คือการลดโอกาสที่จะเกิดหรือลดผลกระทบ หรือลดทั้งสองส่วน โดยการหาผู้ร่วมรับผิดชอบความเสี่ยง เช่น การทำประกันต่างๆ

๔. การยอมรับความเสี่ยง คือการไม่ต้องทำอะไรเพิ่มเติมเนื่องจากมีความเห็นว่าความเสี่ยงมีโอกาสนี้ จะเกิดขึ้นน้อย และผลกระทบจากการเกิดก็น้อยด้วย

บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลก้อ

๑. ด้านกายภาพ

ตำบลก้อ อำเภอสี จังหวัดลำพูน ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสีทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทาง ๓๙ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดลำพูน ระยะทาง ๑๔๔ กิโลเมตร เป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่ไกลที่สุดของ อำเภอสีและจังหวัดลำพูน การติดต่อสื่อสารการเดินทางหลักคือ ถนนลาดยาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๗ เส้นทางสายสี-ผาต้าย-ก้อ ระยะทางจากที่ว่าการอำเภอสี-ตำบลก้อ รวมระยะทาง ๓๙ กิโลเมตร โดยมีรถยนต์โดยสารรับจ้างไม่ประจำทาง มีจำนวน ๒ คัน และเวลาที่ออกจากจุดจอดที่ไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ จะออกให้บริการจากตำบลก้อในช่วงเช้า เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. และกลับเวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. ในวัน เดียวกัน ค่าโดยสารประมาณคนละ ๗๐ บาท

ตำบลก้อ ยกฐานะจากสภาตำบลก้อ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๔ เดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๓ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๕๓๗ โดยประกาศใน พระราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒

องค์การบริหารส่วนตำบล ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลก้อ เป็นเทศบาลตำบลก้อ เมื่อวันที่ ๕ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๕ ปัจจุบันมีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลก้อ จำนวน ๑๒ คน โดยมีคณะ ผู้บริหารเทศบาลตำบล จำนวน ๕ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

ศักยภาพในตำบล

ศักยภาพและทุนทางสังคมของตำบลก้อ บอกรถึงการกระจายทุนที่ปรากฏในตำบล ที่เป็น บุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร ที่บ่งบอกถึงวิวัฒนาการ ในการแก้ไขปัญหา ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง มาเป็นลำดับ กระบวนการ วิธีการทำงาน ที่ประสบผลสำเร็จ ล้มเหลว จนเป็นบทเรียนให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาต่อยอด แต่ที่ผ่านมามีการดำเนินการส่วนมากเป็นการบอกเล่า และการดำเนินการตาม นโยบาย ข้องสั่งการของภาครัฐ ซึ่งเป็นกรอบแนวทางที่กำหนดให้องค์กรในพื้นที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกันทั่ว ประเทศ ทำให้การพัฒนาต่อยอด ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนจึงไม่สอดคล้องกับบริบทของ หมู่บ้าน/ชุมชนอย่างแท้จริง ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งของชุมชน

ศักยภาพของเทศบาลตำบลก้อ

คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลก้อ

๑. นายชุมพร	มะโน	นายกเทศมนตรีตำบลก้อ
๒. นายพิชณะ	สุขะมัน	รองนายกเทศมนตรีตำบลก้อ
๓. นายอนุกุล	รุ่งนุ้ม	รองนายกเทศมนตรีตำบลก้อ
๔. นายจิรวัดน์	เตชะอินทร์	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลก้อ
๕. นายพยนต์	ปันนาง	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลก้อ

โครงสร้างคณะผู้บริหาร

โครงสร้างส่วนราชการ เทศบาลตำบลก่อ

ปลัดเทศบาลตำบล

รองปลัดเทศบาลตำบล

**สำนักปลัดเทศบาล
หัวหน้าสำนักปลัด
(นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น)**

- งานบริหารงานทั่วไป
- งานกิจการสภา
- งานการเจ้าหน้าที่
- งานทะเบียนราษฎร
- งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานรักษาความสงบ
- งานบริหารการศึกษา
- งานส่งเสริมการเกษตร
- งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

**กองคลัง
ผู้อำนวยการกองคลัง
(ผู้อำนวยการคลัง ระดับต้น)**

- งานธุรการ
- งานการเงินและบัญชี
- งานพัสดุและทรัพย์สิน
- งานจัดเก็บและพัฒนารายได้
- งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- งานทะเบียนพาณิชย์

**กองช่าง
ผู้อำนวยการกองช่าง
(ผู้อำนวยการกองช่างระดับต้น)**

- งานธุรการ
- งานสาธารณูปโภค
- งานวิศวกรรมและงานสถาปัตยกรรม

**กองสวัสดิการและสังคม
ผู้อำนวยการกองสวัสดิการและสังคม
(ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคมระดับต้น)**

- งานธุรการ
- งานสังคมสงเคราะห์
- งานพัฒนาชุมชน
- งานสวัสดิการและเยาวชน

กองวิชาการและแผนงาน

**ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน
(ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน ระดับต้น)**

- งานแผนและงบประมาณ
- งานบริการและเผยแพร่วิชาการ
- งานนิติการ
- งานส่งเสริมการท่องเที่ยว
- งานธุรการ

เทศบาลตำบลก้อแบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น ๑ สำนัก กับอีก ๔ กอง ทั้งหมด ๕ ส่วนราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๔ คน ลูกจ้างประจำ ๒ คน พนักงานจ้าง จำนวน ๗ คน รวมทั้งสิ้น ๒๓ คน ดังนี้

๑. ปลัดเทศบาลตำบลก้อ (นักบริหารงานเทศบาล) จำนวน ๑ คน
เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและลูกจ้าง รองจากนายกเทศมนตรี
๒. จัดแบ่งโครงสร้างส่วนราชการ ออกเป็น ๕ ส่วนราชการ ดังนี้
  ๑. สำนักปลัด มีบุคลากร ดังนี้

๑.๑ หัวหน้าสำนักปลัด (นักบริหารงานทั่วไป)	จำนวน	๑ คน
๑.๒ นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	จำนวน	๑ คน
๑.๓ บุคลากรปฏิบัติการ	จำนวน	- คน
๑.๔ เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิบัติงาน	จำนวน	- คน
๑.๕ เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน	จำนวน	๑ คน
๑.๖ พนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วย จพง.ธุรการ)	จำนวน	- คน
๑.๗ ครู	จำนวน	๒ คน
๑.๘ ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๒ คน
  ๒. กองคลัง มีบุคลากร ดังนี้

๒.๑ ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานคลัง)	จำนวน	๑ คน
๒.๒ นักวิชาการคลัง ชำนาญการ	จำนวน	๑ คน
๒.๓ นักวิชาการจัดเก็บรายได้ ชำนาญการ	จำนวน	๑ คน
๒.๕ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ชำนาญงาน	จำนวน	๑ คน
๒.๖ เจ้าพนักงานพัสดุ ปฏิบัติงาน	จำนวน	๑ คน
๒.๑๐ พนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วย นวก.คลัง)	จำนวน	๑ คน
  ๓. กองช่าง มีบุคลากร ดังนี้

๓.๑ ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง)	จำนวน	๑ คน
๓.๒ นายช่างโยธาปฏิบัติงาน	จำนวน	๑ คน
๓.๓ พนักงานจ้างทั่วไป (คนงานทั่วไป)	จำนวน	- คน
๓.๔ พนักงานจ้างทั่วไป (ภารโรง)	จำนวน	๑ คน
  ๔. กองสวัสดิการสังคม มีบุคลากร ดังนี้

๔.๑ ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม (นักบริหารงานสวัสดิการสังคม)	จำนวน	๑ คน
๔.๒ เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชนปฏิบัติงาน	จำนวน	๑ คน
๔.๓ พนักงานจ้างตามภารกิจ (ผช.นักพัฒนาชุมชน)	จำนวน	๑ คน
๔.๔ พนักงานจ้างตามภารกิจ (พนักงานขับรถยนต์)	จำนวน	๑ คน
  ๕. กองวิชาการและแผนงาน มีบุคลากร ดังนี้

๕.๑ ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน (นักบริหารงานทั่วไป)	จำนวน	๑ คน
๕.๒ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	จำนวน	- คน

๕.๒ เจ้าพนักงานธุรการ ปฏิบัติงาน

จำนวน ๑ คน

๕.๓ พนักงานจ้างตามภารกิจ (ผช.นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

จำนวน ๑ คน

โดยมีภารกิจการบริหารงานดังนี้

สำนักงานปลัด

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปของเทศบาลตำบล และราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกอง หรือส่วนราชการใดในเทศบาลตำบลโดยเฉพาะรวมทั้งกำกับและ เร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในเทศบาลตำบล ให้เป็นไปตามนโยบายแนวทางและ แผนการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลแบ่งภารกิจภายใน ออกเป็น ๑๐ งาน คือ

- งานบริหารทั่วไป
- งานกิจการสภา
- งานการเจ้าหน้าที่
- งานทะเบียนราษฎร
- งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- งานสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานรักษาความสงบ
- งานการศึกษาปฐมวัย
- งานส่งเสริมการเกษตร

กองคลัง

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจ่าย การรับ การนำส่งเงิน การเก็บรักษาเงินและเอกสารทางการเงิน การตรวจสอบใบสำคัญ ฎีกาเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน บำเหน็จ บำนาญ เงินอื่นๆ งานเกี่ยวกับ การจัดทำงบประมาณ ฐานะทางการเงิน และการจัดสรรเงินต่างๆ การจัดทำบัญชีทุกประเภท ทะเบียนคุมเงิน รายได้ และรายจ่ายอื่นๆ การควบคุมการเบิกจ่าย งานทำงบทดลองประจำปี งานเกี่ยวกับการพัสดุของ เทศบาลตำบล และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย แบ่งภารกิจภายในออกเป็น ๖ งาน คือ

- งานธุรการ
- งานการเงินและบัญชี
- งานพัสดุและทรัพย์สิน
- งานจัดเก็บและพัฒนารายได้
- งานแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
- งานทะเบียนพาณิชย์

กองช่าง

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจ ออกแบบ การจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรมการจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุ งานออกแบบและเขียนแบบ การตรวจสอบการก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงานก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานควบคุมการก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานแผนงาน ด้านวิศวกรรมเครื่องจักรกล การรวบรวมประวัติติดตามควบคุมการปฏิบัติงาน แบ่งภารกิจภายในออกเป็น ๔ งาน คือ

- งานธุรการ
- งานวิศวกรรมและงานสถาปัตยกรรม
- งานสาธารณูปโภค
- งานผังเมือง

กองสวัสดิการ

มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชนการพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบชุมชนหนาแน่นและชุมชนแออัด การจัดให้มีและสนับสนุนกิจกรรมศูนย์เยาวชน การส่งเสริมงานประเพณีท้องถิ่นและงานสาธารณะ การให้คำปรึกษา แนะนำให้ตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย แบ่งภารกิจภายในออกเป็น ๔ งาน คือ

- งานพัฒนาชุมชน
- งานสังคมสงเคราะห์
- งานสวัสดิการเด็กและเยาวชน
- งานธุรการ

กองวิชาการและแผนงาน

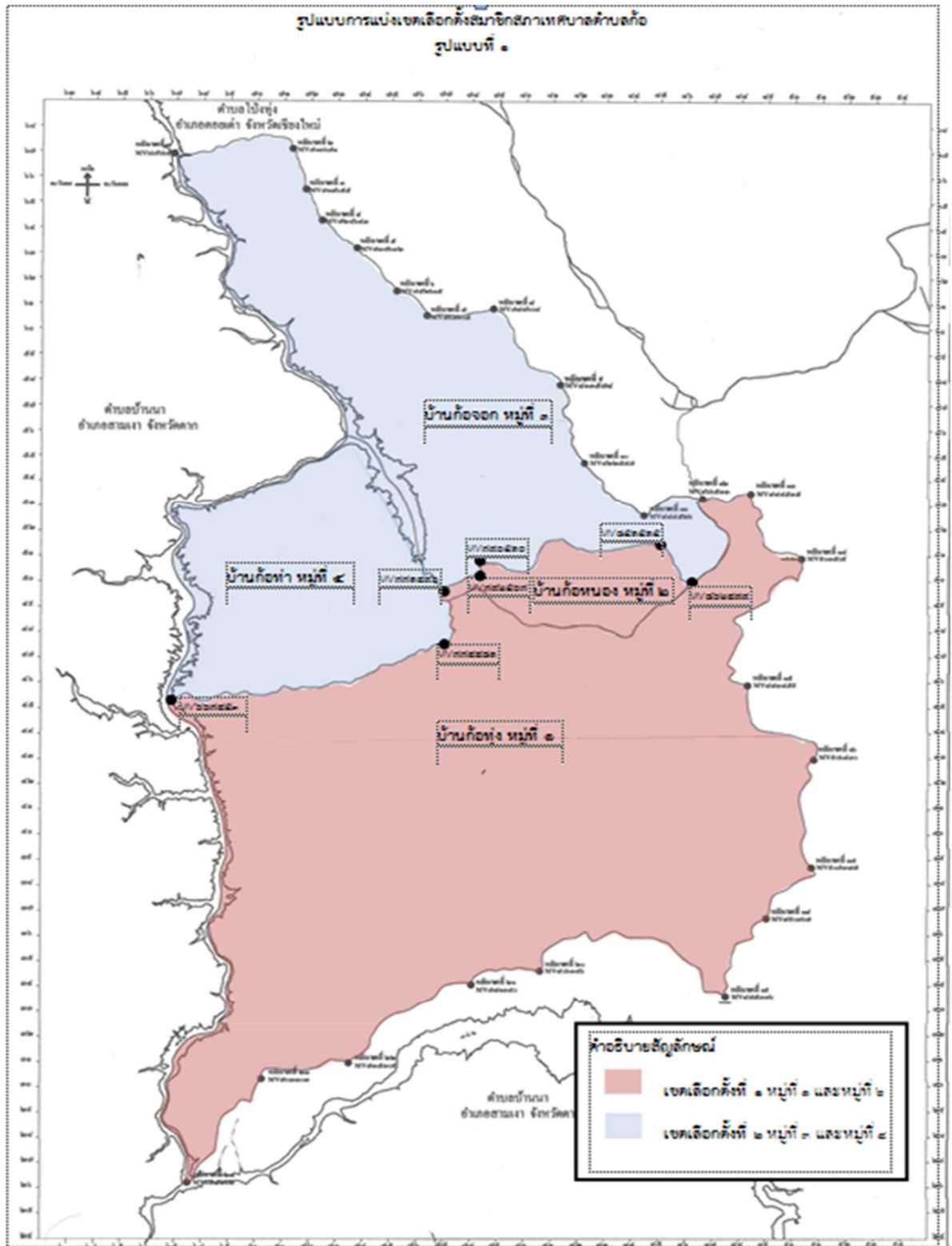
มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการ มีหน้าที่ดูแลควบคุมและรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานวิเคราะห์นโยบายและแผนและงานจัดทำงบประมาณ งานรวบรวมวิเคราะห์และให้บริการข้อมูลสถิติที่จำเป็นต่อนำมาใช้ในการวางแผน และการประเมินผลตามแผนทุกระดับ งานจัดเตรียมเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนของเทศบาลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง งานวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการเพื่อเสนอหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย แบ่งภารกิจภายในออกเป็น ๔ งาน คือ

- งานแผนและงบประมาณ
- งานบริการและเผยแพร่วิชาการ
- งานนิติการ
- งานส่งเสริมการท่องเที่ยว
- งานธุรการ

๑.๑.ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

๑.ที่ตั้ง

เทศบาลตำบลก้อ ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ บ้านก้อจอก หมู่ที่ ๓ ตำบลก้อ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

หลักเขตที่ ๑ ตั้งอยู่บริเวณแม่น้ำปิง กั้นเขตระหว่าง อำเภอต๋อยเต่า จังหวัดเชียงใหม่กับ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน และอำเภอสამเภา จังหวัดตาก บริเวณพิกัด MV ๖๗๐๖๖๘

ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นเลียบบตามร่องน้ำลึ้กห้วยอมเลาะ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยอมเลาะ บริเวณพิกัด MV ๗๑๓๖๗๑ รวมระยะทาง ๔,๙๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยอมเลาะ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยอมแปกบก บริเวณพิกัด MV ๗๑๘๖๕๕ รวมระยะทาง ๒,๑๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยอมแปกบก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยปุงหมู บริเวณพิกัด MV ๗๒๔๖๔๓ รวมระยะทาง ๑,๘๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยปุงหมู ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยห้อมแสน บริเวณพิกัด MV ๗๓๗๖๓๒ รวมระยะทาง ๑,๘๘๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยห้อมแสน ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยบ่อบอน บริเวณพิกัด MV ๗๕๒๖๑๕ รวมระยะทาง ๒,๔๘๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยบ่อบอน ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยเป้า บริเวณพิกัด MV ๗๖๓๖๐๕ รวมระยะทาง ๑,๖๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยเป้า ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยป่าเตา บริเวณพิกัด MV ๗๘๘๖๐๘ รวมระยะทาง ๒,๘๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยป่าเตา ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณห้วยไม้หาง บริเวณพิกัด MV ๘๑๓๕๗๘ รวมระยะทาง ๔,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๙ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยไม้หาง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดอยงาม บริเวณพิกัด MV ๘๒๒๕๔๗ รวมระยะทาง ๔,๑๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นเลียบบตามสันดอยงาม ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขุนห้วยผาตูม บริเวณพิกัด MV ๘๔๔๕๒๖ รวมระยะทาง ๒,๙๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นเลียบบตามสันขุนห้วยผาตูม ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า กับตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ตรงบริเวณทางหลวงหมายเลข ๑๐๘๗ ฟากตะวันออก บริเวณพิกัด MV ๘๖๖๕๓๓ รวมระยะทาง ๓,๐๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นเลียบบตามแนวเขตตำบลแม่ลาน อำเภอลี้ และตำบลนาทราย อำเภอลี้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชุมชนห้วยแม่หาด บริเวณพิกัด MV ๘๘๔๕๓๕ รวมระยะทาง ๒,๐๙๐ เมตร

ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๑๓ เป็นเส้นเลียบบตามสันชุมชนห้วยแม่หาด ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่าง ตำบลนาทราย อำเภอลี้ และตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดอยกิ่วอี ฮอง บริเวณพิกัด MV ๙๐๓๕๐๙ รวมระยะทาง ๓,๔๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๔ เป็นเส้นเลียบบตามสันดอยกิ่วอีฮอง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่าง ตำบลนาทราย อำเภอลี้ และตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดอยกิ่วน้อย บริเวณพิกัด MV ๘๘๓๔๕๙ รวมระยะทาง ๗,๓๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๕ เป็นเส้นเลียบบตามสันดอยกิ่วน้อย ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่าง ตำบลนาทราย อำเภอลี้ และตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชุมชนห้วยม่วงเจ็ดต้น บริเวณพิกัด MV ๙๐๖๔๓๐ รวมระยะทาง ๔,๖๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๖ เป็นเส้นเลียบบตามสันชุมชนห้วยม่วงเจ็ดต้น ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่าง ตำบลนาทราย อำเภอลี้ และตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๗ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดอยผาไข่ บริเวณพิกัด MV ๙๐๗๓๘๗ รวมระยะทาง ๔,๕๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๗ เป็นเส้นเลียบบตามสันดอยผาไข่ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่าง ตำบลนาทราย อำเภอลี้ และตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๘ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชุมชนห้วยผาม่วง บริเวณพิกัด MV ๘๙๐๓๖๗ รวมระยะทาง ๓,๐๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๘ เป็นเส้นเลียบบตามสันชุมชนห้วยผาม่วง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่าง ตำบลนาทราย อำเภอลี้ และตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๙ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชุมชนน้ำแม่ก้อ บริเวณพิกัด MV ๘๗๕๓๓๖ รวมระยะทาง ๔,๐๕๐ เมตร

ด้านทิศใต้

จากหลักเขตที่ ๑๙ เป็นเส้นเลียบบตามสันชุมชนน้ำแม่ก้อ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๒๐ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชุมชนห้วยแม่ก้อน้อยบริเวณพิกัด MV ๘๐๖๓๔๖ รวมระยะทาง ๙,๖๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒๐ เป็นเส้นเลียบบตามสันชุมชนห้วยแม่ก้อน้อย ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา ไปทางทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ ๒๑ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดอยผาแดง บริเวณพิกัด MV ๗๘๑๓๔๐ รวมระยะทาง ๒,๐๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒๑ เป็นเส้นเลียบบตามสันดอยผาแดง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒๒ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชุมชนห้วยบวก บริเวณพิกัด MV ๗๓๕๓๐๙ รวมระยะทาง ๕,๔๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒๒ เป็นเส้นเลียบบตามสันชุมชนห้วยบวก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา ไปทางทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ ๒๓ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณดอยผารี่ บริเวณพิกัด MV ๗๐๓๓๐๓ รวมระยะทาง ๒,๙๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒๓ เป็นเส้นเลียบบตามสันดอยผาวรี ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒๔ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณแม่น้ำปิง บริเวณพิกัด MV ๖๗๕๒๖๒ รวมระยะทาง ๔,๙๕๐ เมตร

ด้านทิศตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๒๔ เป็นเส้นเลียบบตามกึ่งกลางแม่น้ำปิง ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา ไปทางทิศเหนือ จนบรรจบกับหลักเขตที่ ๑ บริเวณพิกัด MV ๖๗๐๖๖๘ รวมระยะทาง ๕๔,๐๐๐ เมตร

๒. เนื้อที่

มีพื้นที่ประมาณ ๕๓๑.๙๒๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๒,๔๕๐ ไร่

๑.๒. ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลก้อมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขา มีลักษณะคล้ายกับกระทะ ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง พื้นที่ล้อมรอบไปด้วยภูเขา และป่าไม้

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลก้อมีสภาพภูมิอากาศที่ดี มี ๓ ฤดู ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว และในช่วงฤดูแล้งตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนพฤษภาคม ของทุกปี ลักษณะอากาศของประเทศไทยจะมีความแห้งแล้ง ลมกระโชกแรง ประกอบกับอุณหภูมิมิวดินที่สูงขึ้นจากสภาวะโลกร้อน ทำให้เชื้อต่อการเกิดไฟป่าได้ง่าย การเกิดไฟป่าในแต่ละครั้งก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์เลี้ยง เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร สภาพอากาศแห้งแล้งทำให้ไฟป่าและสภาวะหมอกควันเป็นพิษต่อร่างกาย ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย รวมถึงภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภคในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก มีสภาพความแห้งแล้งเป็นประจำทุกปี

สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมีนาคม – เดือนมิถุนายน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๙.๐๔ C
- ฤดูฝน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – เดือนตุลาคม อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๗.๘๘ C
- ฤดูหนาวช่วง ระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๓.๒๖ C

๑.๔. ลักษณะของดิน

ในพื้นที่ตำบลก้อ ทั้งที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำการเกษตร ดินมีสภาพเป็นดินเหนียวปนทราย หน้าดินถูกชะล้างเนื่องจากความชื้นของพื้นที่ และลักษณะของพื้นที่ที่มีความลาดเชิงเขา ทำให้เกิดน้ำไหลหลากชะล้างหน้าดิน

ตำบลก้อ มีสภาพดินที่สมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก เป็นที่ราบระหว่างภูเขาอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่ขาดแคลนน้ำใช้ในการเกษตรในฤดูแล้ง มีแหล่งวัตถุดิบและแรงงานจำนวนมากที่สนับสนุนด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการพัฒนาอุตสาหกรรมครัวเรือนประเภทหัตถกรรม เช่น การถนอมอาหาร การตีเหล็ก กลุ่มอาชีพ ซึ่งมีฝีมืออยู่ในขั้นดีหลายแห่ง การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ฯลฯ มีระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ครอบคลุมทั้งตำบลสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เป็นตำบลที่มีศิลปวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ และเผยแพร่ให้คนได้รู้จัก ชุมชนมีความสงบ วิถีชีวิตที่เรียบง่าย ยึดมั่นในจารีตประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ในทางด้านการศึกษาเด็กในโรงเรียนเข้าเรียนและศึกษาต่อภาคบังคับในอัตราที่สูง

มากขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมีการวางแผนป้องกันและควบคุมไว้อย่างมีประสิทธิภาพ มีอพพร.และตำรวจบ้าน รวมถึงการบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขทำให้ไม่เกิดโรคติดต่อได้ง่ายอัตราการเพิ่มประชากรต่ำ อัตราการตายของแม่และเด็กอยู่ในขั้นต่ำ ไม่มีปัญหาเรื่องชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรม ประชาชนส่วนใหญ่มีความสามัคคีกันและให้ความร่วมมือกับทางราชการเป็นอย่างดี มีความขัดแย้งกันน้อย

๑.๕.ลักษณะของแหล่งน้ำ

ในตำบลก้อก้อ มีน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค มีแหล่งน้ำจากน้ำธรรมชาติ น้ำฝน น้ำประปาประจำหมู่บ้าน และน้ำประปาภูเขา (น้ำตกก้อหลวง) มีแหล่งน้ำที่สำคัญดังนี้

-แหล่งน้ำธรรมชาติ

-แม่น้ำ	๑	แห่ง (แม่น้ำปิง)
-ลำน้ำ ลำห้วย	๑	แห่ง (ลำห้วยแม่ก้อ)
-บึง หนอง และอื่น ๆ	๓	แห่ง

-แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-ฝาย	๑	แห่ง
-บ่อน้ำตื้น	๑๓	แห่ง
-บ่อโยธาฯ	๑	แห่ง
-ประปาภูเขา	๒	แห่ง
-อ่างเก็บน้ำ	๘	แห่ง
-ประปาหมู่บ้าน	๙	แห่ง

๑.๖.ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ในเขตเทศบาล โดยภาพรวมถือได้ว่าเป็นป่าเบญจพรรณ เป็นป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์มีไม้หลายประเภท เช่น ไม้สัก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ประดู่ ไม้แดง และไม้มีค่าอื่น ๆ รวมทั้งของป่าต่าง ๆ เช่น หวาย น้ำผึ้ง เป็นต้น

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑.เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลก้อก้อ ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลก้อก้อ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ห่างจากที่ว่าการอำเภอลี้ ระยะเวลาทาง ๓๙ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตอำเภอดอยเต่า	จังหวัดเชียงใหม่
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตอำเภอแม่พริก	จังหวัดลำปาง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขตอำเภอเถิน	จังหวัดลำปาง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตอำเภออมก๋อย	จังหวัดเชียงใหม่

ในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลก้อก้อ ประกอบด้วยหมู่บ้าน/ชุมชน ดังนี้

๑.ชุมชนบ้านก้อทุ่ง เป็นชุมชนดั้งเดิมตั้งอยู่เหนือสุดของลำน้ำห้วยแม่ก้อ

๒.ชุมชนหมู่ที่ ๒,๓และ ๔ เป็นชุมชนที่อพยพจากปากลำห้วยแม่ก้อ ซึ่งถูกนำท่วมจากการสร้างเขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก ซึ่งราชการได้จัดสรรที่ดินที่ทำกินใหม่ โดยอพยพมาตั้งถิ่นฐานเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖

๓.ชุมชนเรือแพ ซึ่งประกอบประมงรับจ้าง ค้าขายให้แก่นักท่องเที่ยวที่เล่นเรือท่องเที่ยวระหว่างดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ไปยังหน้าเขื่อนภูมิพล จังหวัดตาก

๒.๒.การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลก้อ เป็นเทศบาลตำบลก้อ เมื่อวันที่ ๕ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๕ ปัจจุบันมีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลก้อ จำนวน ๑๒ คน โดยมีคณะผู้บริหารเทศบาลตำบล จำนวน ๕ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดลำพูน ได้มีประกาศให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลก้อ ให้ดำรงตำแหน่ง เมื่อตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จนถึง ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งตามข้อเท็จจริงตามประกาศดังกล่าวผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องถึงกำหนดครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ แต่เนื่องจากได้มีคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑/๒๕๕๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

๓.ประชากร

๓.๑.ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

เทศบาลตำบลก้อ มีหมู่บ้านที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวน ๔ หมู่บ้านและ ๑ ชุมชนเรือแพ ที่รวมเป็นหมู่ที่ ๔ ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น	จำนวนประชากร (คน)		
			ชาย	หญิง	ทั้งสิ้น
๑.	ก้อทุ่ง	๒๙๒	๓๕๘	๓๖๖	๗๒๔
๒.	ก้อหนอง	๑๖๕	๒๑๙	๒๑๖	๔๓๕
๓.	ก้อจอก	๒๑๕	๒๘๖	๒๘๖	๕๗๒
๔.	ก้อท่า	๓๑๗	๓๓๔	๓๕๙	๖๙๓
รวม		๙๓๙	๑,๑๙๗	๑,๒๒๗	๒,๔๒๔

ข้อมูลจากสำนักบริหารงานทะเบียน อ.ลี้ : ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑.การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง (หมู่ที่ ๔)
- โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง(หมู่ที่ ๔)
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน จำนวน ๔ แห่ง

๔.๒.การสาธารณสุข

-โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลก้อ	จำนวน ๑	แห่ง (หมู่ที่ ๔)
-อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก้อทุ่ง หมู่ที่ ๑	จำนวน ๑๕	คน
-อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก้อหนอง หมู่ที่ ๒	จำนวน ๘	คน
-อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก้อจอก หมู่ที่ ๓	จำนวน ๑๑	คน
-อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก้อท่า หมู่ที่ ๔	จำนวน ๑๖	คน

๔.๓.อาชญากรรม

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

-อาสาสมัครตำรวจบ้าน	จำนวน	๕๐	คน
-อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	จำนวน	๔๖	คน
-สถานีตำรวจภูธร	จำนวน	๑	แห่ง
-ทีมแพทย์ฉุกเฉินเทศบาลตำบลก้อ	จำนวน	๒๐	คน
-คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๔	หมู่

๔.๔.ยาเสพติด

สถานการณ์การระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ตำบลก้อ มีเส้นทางการขนส่งและลำเลียง ๒ เส้นทาง คือ ทางบก และทางน้ำ พื้นที่ตำบลก้อมีเส้นทางการคมนาคมขนส่งอยู่สองเส้นทาง ถนนสายก้อ-ลี่ และลำน้ำปิง ระหว่างจังหวัดเชียงใหม่-ตาก

จำนวนผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในตำบลก้อ ในปีที่ผ่านมาจำนวน ๕ ราย

๔.๕.การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลก้อ มีการบริหารจัดการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมบริการสังคมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ เด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส การจัดหาจัดทำและซ่อมแซมที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ด้อยโอกาส การสนับสนุนเบี้ยยังชีพการผู้สูงอายุ ผู้พิการ ชรา และผู้ติดเชื้อ

ข้อมูลผู้สูงอายุ ที่ได้รับสนับสนุนเบี้ยยังชีพตำบลก้อ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้สูงอายุ
๑	บ้านก้อทุ่ง	๑๓๖
๒	บ้านก้อหนอง	๖๔
๓	บ้านก้อจอก	๗๖
๔	บ้านก้อท่า	๙๙
รวม		๓๗๕

ข้อมูลผู้พิการ ที่ได้รับสนับสนุนเบี้ยยังชีพตำบลก้อ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้พิการ
๑	บ้านก้อทุ่ง	๖๒
๒	บ้านก้อหนอง	๓๑
๓	บ้านก้อจอก	๓๖

๔	บ้านก่อท่า	๒๗
รวม		๑๕๖

ข้อมูลผู้ติดเชื้อ ที่ได้รับสนับสนุนเบี้ยยังชีพตำบลก่อ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนผู้ติดเชื้อ
๑	บ้านก่อทุ่ง	๔
๒	บ้านก่อหนอง	๔
๓	บ้านก่อจอก	๔
๔	บ้านก่อท่า	๖
รวม		๑๘

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑.การคมนาคมขนส่ง

๑.๑ ถนนพหลโยธิน สายเถิน-ลี่-ก่อ ทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งเป็นเส้นทางสายหลักที่ใช้ติดต่อกับจังหวัดและอำเภอ

๑.๒ ถนนสายลี่-แม่ลาน-ก่อ ทางหลวงส่วนท้องถิ่น

๑.๓ ถนนที่ใช้ติดต่อเชื่อมระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ ได้แก่

- ถนนสาย บ้านก่อทุ่ง-น้ำตกก่อ

- ถนนสาย บ้านก่อท่า-แก่งก่อ

- ถนนลูกรัง ๑๕ สาย

- ถนนลาดยาง ๔ สาย

- ถนนคอนกรีต ๑๒ สาย

- สะพาน ๑๐ แห่ง

๕.๒.การไฟฟ้า

ในเขตเทศบาลตำบลก่อ มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๔ หมู่บ้าน ร้อยละ ๙๘ ของแต่ละหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อีกร้อยละ ๒ ยังไม่ได้รับการขยายเขตไฟฟ้า เนื่องจากมีครัวเรือนขยายเพิ่มขึ้นในแต่ละหมู่บ้าน และอีก ๑ ชุมชนเรือนแพที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ สำหรับชุมชนเรือนแพใช้ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์

๕.๓.การประปา

- ประปาภูเขา จำนวน ๒ แห่ง

- อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๘ แห่ง

- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๙ แห่ง

๕.๔.โทรศัพท์

- ติดตั้งเสาโทรศัพท์เคลื่อนที่ AIS จำนวน ๑ เสา

- ติดตั้งเสาโทรศัพท์เคลื่อนที่ DTAC จำนวน ๑ เสา

- ติดตั้งเสาโทรศัพท์เคลื่อนที่ TRUEMOVE จำนวน ๑ เสา

๕.๕.ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

-ที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑.การเกษตร

-กลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตรกร จำนวน ๓ กลุ่ม

๖.๒.การประมง

-ชุมชนเรือนแพ จำนวน ๗๕ ครัวเรือน

-กลุ่มทำปลาอย่างรมควันบ้านก้อท่า จำนวน ๑ กลุ่ม

๖.๓.การปศุสัตว์

-เลี้ยงโค จำนวน ๑๓ ราย

-เลี้ยงกระบือ จำนวน ๑ ราย

-กลุ่มเลี้ยงสุกร จำนวน ๔ กลุ่ม

-กลุ่มเลี้ยงไก่สามสายพันธุ์ จำนวน ๑ กลุ่ม

๖.๔.การบริการ

-บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตตำบล (wifi) จำนวน ๒ จุด

-บริการระบบการแพทย์ฉุกเฉินตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๖.๕.การท่องเที่ยว

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลก้อ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ

๑.อุทยานแห่งชาติแม่ปิง

๒.น้ำตกก้อหลวง

๓.น้ำตกก้อน้อย

๔.ชุมชนเรือนแพแก่งก้อ

๕.พระบาทยางวี

๖.จุดชมวิวิวผาแดงหลวง

๗.พระธาตุผาไซอินแขวน

๘.น้ำตกอุมแป

๙.ถ้ำค้างคาวฮ่อมแสน

๑๐.จุดชมวิวดอยกะตึก

๖.๖.อุตสาหกรรม

-โรงงาน จำนวน ๑ แห่ง

-กลุ่มส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมครัวเรือน จำนวน ๔ กลุ่ม

๖.๗.การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๑.ประเภทกลุ่มเงินทุน

-กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (เงินล้าน) จำนวน ๔ กองทุน

-กองทุนเศรษฐกิจชุมชน จำนวน ๔ กองทุน

-กองทุน กข.คจ.	จำนวน	๔	กองทุน
-กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบลก้อ	จำนวน	๑	กองทุน
๒.ประเภทกลุ่มออมทรัพย์			
-กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	จำนวน	๔	กลุ่ม
๓.ประเภทกลุ่มอาชีพเสริมเพิ่มรายได้			
-กลุ่มแปรรูปผลไม้แช่อิ่ม	จำนวน	๑	กลุ่ม
-กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า	จำนวน	๒	กลุ่ม
-กลุ่มทำหน่อไม้อัด	จำนวน	๔	กลุ่ม
-กลุ่มเพาะเห็ด	จำนวน	๒	กลุ่ม
-กลุ่มตีมีด	จำนวน	๑	กลุ่ม

๖.๘.แรงงาน

บุคคลที่เป็นแรงงานในตำบลก้อ เป็นประชาชนผู้ใช้แรงงานในพื้นที่ตำบลก้อ และมีแรงงานจากภายนอกมารับจ้างขายแรงงานตามฤดูกาล เช่น ฤดูกาลเพาะปลูก และเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ไม่มีแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย

๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑.ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลก้อ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการประมงพื้นบ้าน ด้านการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ พืชที่ปลูกมี ประเภทไม้ผล ได้แก่ ลำไย รายได้ของครอบครัวที่เป็นรายได้หลัก ก็ได้จากการขายผลผลิตด้านการเกษตรกรรม ประชากรมีรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ประมาณ ๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท

๗.๒.ข้อมูลด้านการเกษตร

ตำบลก้อการใช้ที่ดินส่วนใหญ่ใช้ในการเพาะปลูก ไร่ข้าวโพด ไร่มันสำปะหลัง ถั่ว และใช้เป็นที่อยู่อาศัย สำหรับพื้นที่เชิงเขาซึ่งติดเขตอนุรักษ์ฯ จะมีปัญหาในเรื่องเอกสารสิทธิ์

๗.๓.ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

-แหล่งน้ำธรรมชาติ

-แม่น้ำ	๑	แห่ง (แม่น้ำปิง)
-ลำน้ำ ลำห้วย	๑	แห่ง (ลำห้วยแม่ก้อ)
-บึง หนอง และอื่น ๆ	๓	แห่ง

-แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-ฝาย	๑	แห่ง
-บ่อน้ำตื้น	๑๓	แห่ง
-บ่อโยธาฯ	๑	แห่ง
-อ่างเก็บน้ำ	๑๐	แห่ง

๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑.การนับถือศาสนา

สถาบันและองค์กรศาสนา

-วัด จำนวน ๔ แห่ง (หมู่ที่ ๑,๓,๔)

๑.ศาสนา

ประชาชนในตำบลก้อ ร้อยละ ๑๐๐ นับถือศาสนาพุทธ

๘.๒.ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลก้อมีประเพณีที่ดั้งเดิมสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนี้

- ๑.ประเพณีสงกรานต์บ้านเก่า บ้านก้อจอก หมู่ที่ ๓ ตำบลก้อ
- ๒.ประเพณีสงกรานต์พระพุทธรูปทางวิ หมู่ที่ ๑ ตำบลก้อ
- ๓.ประเพณีสงกรานต์พระพุทธรูปทางผาตั้ง หมู่ที่ ๔ ตำบลก้อ
- ๔.ประเพณีสงกรานต์ธาตุทันใจ วัดก้อยืน หมู่ที่ ๓ ตำบลก้อ
- ๕.ประเพณีสงกรานต์สุทนต์เวียงก้อ วัดก้อทุ่ง หมู่ที่ ๑ ตำบลก้อ
- ๖.ประเพณีปีใหม่เมืองตำบลก้อ
- ๗.ประเพณีลอยกระทงตำบลก้อ
- ๘.ประเพณี/วัฒนธรรม ทำบุญหัวฝาย บ้านก้อทุ่ง หมู่ที่ ๑ ตำบลก้อ

๘.๓.ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ในตำบลก้อ มีศูนย์พัฒนาภูมิปัญญาชุมชนบ้านก้อทุ่ง หมู่ที่ ๑ ตำบลก้อ เริ่มต้นจากการรวมตัวของกลุ่มชุมชนบ้านก้อทุ่ง มีโรงเรียนบ้านก้อทุ่ง (เดิม) เป็นแหล่งสาธารณะประโยชน์ซึ่งเป็นทุนทางสังคม และมีอยู่ที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนบ้านก้อทุ่ง ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของทุนทางสังคม จึงได้มีการรวมตัวกันทั้งเด็กเยาวชน ประชาชน และผู้สูงอายุ ใช้เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์คนในชุมชน โดยมีการสนับสนุนกิจกรรมภายในศูนย์พัฒนาภูมิปัญญาชุมชนบ้านก้อทุ่ง ดังนี้

- กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง บ้านก้อทุ่ง
- กลุ่มทำสบู่สมุนไพรบ้านก้อทุ่ง
- กลุ่มฮักสมุนไพรตำบลก้อ โดย...ปราชญ์ชาวบ้านด้านแพทย์แผนโบราณ/หมอดำแย/ครูยาหมอเมืองโดยมีพระจารย์มั่น ศิริปัญญา เจ้าอาวาสวัดก้อทุ่ง เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาด้านสมุนไพร
- ชมรมผู้สูงอายุบ้านก้อทุ่ง
- การศึกษาตามอัธยาศัยตำบลก้อ
- กลุ่มนวดแผนไทยบ้านก้อทุ่ง
- กลุ่มออมทรัพย์ผู้สูงอายุบ้านก้อทุ่ง
- กิจกรรมส่งเสริมกลุ่มอาชีพ
- โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลก้อ

๙.ทรัพยากรธรรมชาติ

สิ่งแวดล้อมมีทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตเกิดจากการกระทำของมนุษย์หรือมีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น อากาศ ดิน หิน แร่ธาตุ น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง ทะเลสาบ ทะเล มหาสมุทร พืชพรรณสัตว์ต่าง ๆ ภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ ฯลฯ สิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะมนุษย์เป็นตัวการสำคัญยิ่งที่ทำให้

สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงทั้งในทางเสริมสร้างและทำลาย จะเห็นว่า ความหมายของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ต่างกันที่สิ่งแวดล้อมนั้นรวมทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏอยู่รอบตัวเรา ส่วนทรัพยากรธรรมชาติเน้นสิ่งที่อำนวยประโยชน์แก่มนุษย์มากกว่าสิ่งอื่นประเภทของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มนุษย์เป็นตัวการสร้าง และทำลายสิ่งแวดล้อมมากกว่าธรรมชาติ ความสำคัญของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลก้อ ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ป่าและต้นไม้ เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นแหล่งอาหาร สำหรับประชาชนผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดกับผืนป่า ผืนน้ำ การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เทศบาลตำบลก้อ จึงได้ให้การสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนตลอดไป

การอนุรักษ์ (Conservation) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ ปรัชญาของการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในทิศทางที่ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรม ความสูญเสีย หรือหมดสิ้นไป

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถกระทำได้หลายวิธี ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

๑.การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยตรง ซึ่งปฏิบัติได้ในระดับบุคคล องค์กร และระดับประเทศ ที่สำคัญ คือ

๑)การใช้ใช้อย่างประหยัด คือ การใช้เท่าที่มีความจำเป็น เพื่อให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้นานและเกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุด

๒)การนำกลับมาใช้ซ้ำอีก สิ่งของบางอย่างเมื่อมีการใช้แล้วครั้งหนึ่งสามารถที่จะนำมาใช้ซ้ำได้อีก เช่น ถูพลาสติก กระดาษ เป็นต้น หรือสามารถที่จะนำมาใช้ใหม่โดยผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การนำกระดาษที่ใช้แล้วไปผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อทำเป็นกระดาษแข็ง เป็นต้น ซึ่งเป็นการลดปริมาณการใช้ทรัพยากรและการทำลายสิ่งแวดล้อมได้

๓)การบูรณะซ่อมแซม สิ่งของบางอย่างเมื่อใช้เป็นเวลานานอาจเกิดการชำรุดได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีการบูรณะซ่อมแซม ทำให้สามารถยืดอายุการใช้งานต่อไปได้อีก

๔)การบำบัดและการฟื้นฟู เป็นวิธีการที่จะช่วยลดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรด้วยการบำบัดก่อน เช่น การบำบัดน้ำเสียจากบ้านเรือนหรือโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น ก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ส่วนการฟื้นฟูเป็นการรื้อฟื้นธรรมชาติให้กลับสู่สภาพเดิม เช่น การปลูกป่าชายเลน เพื่อฟื้นฟูความสมดุลของป่าชายเลนให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ เป็นต้น

๕)การใช้สิ่งอื่นทดแทน เป็นวิธีการที่จะช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติน้อยลงและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก การใช้ใบตองแทนโฟม การใช้พลังงานแสงแดดแทนแร่เชื้อเพลิง การใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี เป็นต้น

๖)การเฝ้าระวังดูแลและป้องกัน เป็นวิธีการที่จะไม่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เช่น การเฝ้าระวังการทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูลลงแม่น้ำ คูคลอง การจัดทำแนวป้องกันไฟป่า เป็นต้น

๒. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยทางอ้อม สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

๑) การพัฒนาคุณภาพประชาชน โดรนสนับสนุนการศึกษาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องตามหลักวิชา ซึ่งสามารถทำได้ทุกระดับอายุ ทั้งในระบบโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่างๆ และนอกระบบโรงเรียนผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ เกิดความรักความหวงแหน และให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง

๒) การใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมาย การจัดตั้งกลุ่ม ชุมชน ชมรม สมาคม เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ตลอดจนการให้ความร่วมมือทั้งทางด้านพลังกาย พลังใจ พลังความคิด ด้วยจิตสำนึกในคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรที่มีต่อตัวเรา เช่น กลุ่มชมรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของนักเรียน นักศึกษา ในโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต่างๆ มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทย มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร มูลนิธิโลกสีเขียว เป็นต้น

๓) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ช่วยกันดูแลรักษาให้คงสภาพเดิม ไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรม เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นของตน การประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชน ให้มีบทบาทหน้าที่ในการปกป้อง คุ้มครอง ฟื้นฟูการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

๔) ส่งเสริมการศึกษาวิจัย ค้นคว้าวิธีการและพัฒนาเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาจัดการวางแผนพัฒนา การพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ให้มีการประหยัดพลังงานมากขึ้น การค้นคว้าวิจัยวิธีการจัดการ การปรับปรุง พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน เป็นต้น

๕) การกำหนดนโยบายและวางแผนทางของรัฐบาล ในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นหลักการให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งการเผยแพร่ข่าวสารด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๙.๑. น้ำ

การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร ตลอดจนการบำรุงรักษาดูแลและปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งน้ำต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้รับการก่อสร้างและปรับปรุงเป็นบางส่วนแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือนร้อนของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง โดยในภาพรวมของงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้สระน้ำ ประปา เขื่อนฝาย บ่อบาดาล ฯลฯ การพัฒนาจึงยังไม่ครบถ้วนเพียงพอ

๙.๒. ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ในเขตเทศบาล โดยภาพรวมถือได้ว่าเป็นป่าเบญจพรรณ เป็นป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์มีไม้หลายประเภท เช่น ไม้สัก ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ประดู่ ไม้แดง และไม้มีค่าอื่นๆ รวมทั้งของป่าต่าง ๆ เช่น หวาย น้ำผึ้ง เป็นต้น

๙.๓. ภูเขา

การใช้ที่ดินส่วนใหญ่ใช้ในการเพาะปลูก ไร่ข้าวโพด ไร่มันสำปะหลัง ถั่ว และใช้เป็นที่อยู่อาศัย สำหรับพื้นที่เชิงเขาซึ่งติดเขตอนุรักษ์ฯ จะมีปัญหาในเรื่องเอกสารสิทธิ์ พื้นที่ตำบลก้อ มีภูเขาล้อมรอบเต็มพื้นที่

๙.๔.คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทุกหมู่บ้านมีป่าชุมชนหรือมีป่าชุมชนที่เข้าร่วมกับหมู่บ้านใกล้เคียง โดยมีกฎของชุมชนไว้ใช้บังคับกำกับดูแล แต่ก็ยังไม่สามารถหยุดการบุกรุกทำลายและเผาป่าได้ ซึ่งการทำแนวกันไฟและอุปกรณ์ดับไฟถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดหาเตรียมความพร้อมในการพัฒนาและปรับปรุง ตลอดจนการทิ้งขยะ การเผาขยะไม่เป็นที่ เป็นทางจะต้องมีระบบกำจัดที่ถูกรวิธี พร้อมทั้งจะต้องรณรงค์การปลูกต้นไม้ทดแทนด้วย โดยเฉพาะไม้โตเร็วและพืชคลุมดิน ซึ่งจะทำให้ดินมีความชุ่มชื้นอุดมสมบูรณ์อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นควบคู่กับการการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนให้รักและหวงแหนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นด้วย

๑๐.อื่น ๆ

ในพื้นที่ตำบลก้อ การทำการเกษตร ภายใน ๑ ปี ทำการเกษตรได้หนเดียว คือ ๖ เดือนแรก ราษฎรต้องอาศัยน้ำฝน และ ๖ เดือนหลังไม่ได้ทำการเกษตร เพราะไม่มีแหล่งน้ำเพื่อที่จะทำการเกษตรได้ในช่วงฤดูแล้ง ระบบชลประทานเหมืองฝายไม่มี ทำให้ราษฎรขาดรายได้ไม่มีงานทำเป็นช่องว่างทำให้ขาดโอกาส จากที่ดินทำกินได้รับจัดสรรครัวเรือนละแปลงประมาณ ๑๕-๒๐ ไร่ (ตามลักษณะความลาดชัน) และที่อยู่อาศัยครัวเรือนละ ๑ ไร่ ๕๐ ตารางวา

๑๑.แผนพัฒนาตำบลก้อ

เทศบาลตำบลก้อ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต เป็นแหล่งเกษตรก้าวหน้า ชุมชนเข้มแข็ง บนวิถีความพอเพียง ”

ซึ่งวิสัยทัศน์ดังกล่าวคือทิศทางหรือความต้องการในอนาคตของตำบลโดยเน้นที่จะพัฒนาในภารกิจหลักตามวิสัยทัศน์

พันธกิจ

จากวิสัยทัศน์ดังกล่าวถือเป็นการกำหนดทิศทางความต้องการที่จะเป็นไปในอนาคตของเทศบาลตำบลก้อ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาโดยมีพันธกิจหลัก ดังนี้

๑. พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ

๒. พัฒนาปรับปรุงฐานรากเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของสังคมที่ถดถอยลง
๔. พัฒนาการสาธารณสุขและสวัสดิการสังคมแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมโดยปกติสุข
๕. ให้การสนับสนุนการศึกษาและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมด้านการเมืองและการปกครอง
๗. ส่งเสริมพัฒนากีฬาและกิจกรรมนันทนาการต่างๆ
๘. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
๙. พัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศในการปฏิบัติงานและบริการประชาชน
๑๐. พัฒนาความร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลก้อกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและ นอกเขตเทศบาลตำบลก้อ
๑๑. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมแบบบูรณาการ

จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

จากวิสัยทัศน์ของตำบลก้อรวมทั้งภารกิจหลักที่จะต้องดำเนินการ ได้นำมากำหนดเป้าประสงค์การพัฒนาตำบลหรือวัตถุประสงค์ที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้ภายใน ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ดังนี้

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๑.๑. การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- ๑.๒. สาธารณสุข
- ๑.๓. การสังคมสงเคราะห์

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๒.๑. ราษฎรมีเส้นทางคมนาคมสะดวก
- ๒.๒. ให้ราษฎรมีน้ำใช้อุปโภค บริโภค
- ๒.๓. พัฒนาไหล่ทางให้มีทางระบายน้ำ
- ๒.๔. ให้ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสาธารณะครบทุกหมู่บ้าน
- ๒.๕. ให้ราษฎรมีอาคาร สถานที่ หอประชุม

๓. พัฒนาการเกษตร

- ๓.๑. มีแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรอย่างพอเพียง
- ๓.๒. อบรมความรู้ด้านการเกษตร
- ๓.๓. เพิ่มพื้นที่ในการเพาะปลูกและพัฒนาที่ดิน

๔. พัฒนาเศรษฐกิจ

- ๔.๑. พัฒนาเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น
- ๔.๒. พัฒนาเศรษฐกิจระดับเชิงพาณิชย์

๕. พัฒนาสังคม

- ๕.๑. ส่งเสริมกิจกรรมในการพัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส
- ๕.๒. ลดปัญหายาเสพติดโดยชุมชนมีส่วนร่วม
- ๕.๓. ส่งเสริมกิจการด้านศาสนา รักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น
- ๕.๔. ให้มีการดำเนินงานของกลุ่มอาสาในการช่วยเหลือสังคม

๖. พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๖.๑. เพิ่มพื้นที่สีเขียว
- ๖.๒. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖.๓. ด้านสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาด้านการกีฬานันทนาการและการศึกษา

- ๗.๑. การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ
- ๗.๒. การพัฒนาการศึกษา

๘. พัฒนาด้านการท่องเที่ยว

- ๘.๑. การพัฒนาการท่องเที่ยว

๙. พัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

- ๙.๑. การพัฒนาบุคลากร
- ๙.๒. การพัฒนาการเมืองการบริหาร

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลก้อ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

- ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาผังเมือง โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ เกษตรสีเขียว
- ๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา วัฒนธรรมชุมชน และการท่องเที่ยว
- ๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาพประชาชนบนภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
การพัฒนาผังเมือง โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

-พันธกิจ :

- ๑. สร้าง ปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. จัดให้มีแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภคและด้านการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง
๓. ขยายเขตไฟฟ้า เพื่อการเกษตร ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึง
๔. ติดตั้งโคมไฟสาธารณะริมถนน ในเขตพื้นที่ตำบลก้อให้ครอบคลุมและทั่วถึง

-เป้าประสงค์ : ๑. เพื่อพัฒนาระบบคมนาคม สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมมีเพียงพอ กับ

ความต้องการของประชาชน

๒. พัฒนาระบบประปา แหล่งน้ำ และภาชนะกักเก็บน้ำให้มีประสิทธิภาพ
๓. การวางระบบผังเมืองและการควบคุมอาคาร

-ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนถนน ท่อระบาย รางระบายน้ำที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนทุกครัวเรือนมีระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการทั่วถึง
๓. ประชาชนมีระบบน้ำประปาเพื่อการอุปโภค บริโภคที่มีมาตรฐานและคุณภาพ

-กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ พัฒนาการก่อสร้าง/บูรณะ/ปรับปรุงถนนระบบระบายน้ำ สะพาน	- จำนวนถนน สะพาน ท่อระบายน้ำที่เพิ่มขึ้น
๑.๒ พัฒนาระบบแหล่งน้ำ,ประปา	จำนวนระบบประปาที่มีคุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น
๑.๓ พัฒนาการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะเพื่อการเกษตร และบำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะตามจุดต่าง ๆ	-จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง -จำนวนประชาชนที่มีไฟฟ้าการเกษตรใช้อย่างทั่วถึง
๑.๔ การจัดทำและวางผังเมือง	-พื้นที่ในตำบลก้อได้รับเอกสารสิทธิที่ดินทำกิน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เมืองแห่งคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๓ พัฒนาผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ เกษตรสีเขียว

- พันธกิจ :**
- ๒.๑ พัฒนาปรับปรุงฐานรากเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
  - ๒.๒ ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
  - ๒.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนได้นำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มในการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

-เป้าประสงค์ : เศรษฐกิจในครัวเรือนเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้

-ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนในพื้นที่มีการพัฒนาอาชีพ และรายได้ที่มั่นคงขึ้น
๒. ประชาชนในพื้นที่มีศักยภาพที่เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้
๓. การส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

-กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	เป้าหมาย
๑. พัฒนาจัดหา/ปรับปรุงสถานที่จำหน่ายสินค้าในตำบล	- สถานที่จำหน่ายสินค้าทางการเกษตรสำหรับประชาชนในพื้นที่มีเพียงพอ - สินค้าทางการเกษตรของประชาชนปลอดภัยและมี
๒. พัฒนาการส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	- อบรมให้ความรู้เรื่องการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรที่หลากหลาย - อบรมเพิ่มความรู้ในด้านการประกอบอาชีพด้านการเกษตร
๓. พัฒนาด้านส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ	- อบรมให้ความรู้กลุ่มอาชีพและดูหน่วยงานภายนอก - ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพในชุมชนให้เข้มแข็งและคงอยู่
๔. พัฒนาองค์กรหรือเครือข่ายชุมชนในการประกอบอาชีพ	- องค์กรชุมชนและเครือข่ายบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาโดยยึดหลักการพัฒนาแบบองค์รวม

-จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจปรับปรุงฐานรากเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนได้นำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มในการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ด้านการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ เมืองเกษตรสีเขียว
ยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ ๓ ด้าน อุตสาหกรรม เกษตร
วัฒนธรรม ได้มาตรฐานสากล โดยแนวคิดความยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

พันธกิจ : เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่และป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม
เป็นชุมชนแบบพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และนำหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมปลูกฝังให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม
มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของพลเมืองดี

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ร้อยละของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการที่ได้รับการช่วยเหลือ
- ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ร้อยละของประชาชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	เป้าหมาย
๑. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประสบภัยต่างๆในพื้นที่ได้รับการช่วยเหลืออย่างครบถ้วน - ประชาชนได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกาย - ส่งเสริมและจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ได้ร่วมพบปะและทำกิจกรรมร่วมกัน - ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
๒. พัฒนาการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้พึ่งตนเองได้ อย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายต่างๆให้ประชาชน - ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชน - ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนจัดทำธรรมนูญหมู่บ้าน

	-ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรชุมชนสร้างเครือข่ายในชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	จำนวนผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ที่ได้รับการสงเคราะห์
๔. ส่งเสริมและพัฒนากิจการระเบียบชุมชน งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับระบบเตือนภัยที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยพิบัติในท้องถิ่น	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ดำเนินการหรือสนับสนุนการดำเนินการ ๒. อัตราการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในกรณีต่าง ๆ ลดลง ๓. หน่วยงานจัดกิจกรรมให้บริการประชาชนในช่วงเทศกาลวันสำคัญต่างๆ
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างเป็นระบบ ปัญหาอาชญากรรม และการค้ามนุษย์ภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดที่ดำเนินการหรือให้การสนับสนุน ๒. จำนวนผู้ค้า ผู้เสพ หรือข้องเกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่มีลดลง
๖. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและการป้องกันการทุจริต	๑. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น ๒. ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การจัดทำโครงการ ร่วมดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่และป้องกันและปราบปรามปัญหา ยาเสพติด เป็นชุมชนแบบพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
การพัฒนาด้านทรัพยากรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ : บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

เป้าประสงค์ : เพื่อพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความยั่งยืน และได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

- การรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ชยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ในชุมชน มลพิษทางอากาศตลอดจนการรักษาความสะอาดของชุมชนมีการบริหารจัดการอย่างถูกวิธีไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษหมอกควันไฟป่า
- ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย
- การบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อม ชยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสียในชุมชน มลพิษทางอากาศตลอดจนการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนและท้องถิ่น	-ทุกหมู่บ้านมีเครือข่ายการบริหารจัดการขยะในชุมชน -เครือข่ายมีวิธีในการกำจัดที่ถูกวิธีทั้งการจัดเก็บและการทำลาย
๒. เสริมสร้างความร่วมมือและสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ในการดำเนินการอนุรักษ์การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ให้เกิดประโยชน์และเกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืนและตามแนวทางพระราชดำริ	-จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการสร้างจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินการหรือให้การสนับสนุน -เครือข่ายราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่าดำเนินการอนุรักษ์ดูแลป่าไม้ในตำบล
๓. พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการใช้พลังงานทดแทน เพื่อลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน เพื่อลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อนที่ดำเนินการหรือให้การสนับสนุน
๔. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำฝายต้นน้ำ (Check Dam) เพื่อชะลอการไหลของน้ำและตะกอนเสริมความสมบูรณ์ของป่า	จำนวนการก่อสร้างฝายต้นน้ำในพื้นที่
๕. พัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	จัดกิจกรรมส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน -ประชาชนมีความรู้เรื่องการป้องกันไฟป่า

	-จำนวนป่าในชุมชนที่มีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ -หนองน้ำสาธารณะได้รับการดูแลปรับปรุง -ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการทำความสะอาดชุมชนในวันสำคัญต่างๆ
--	--

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ด้านการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ เมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทาง

วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

การพัฒนาด้านการศึกษา วัฒนธรรมชุมชน และการท่องเที่ยว

พันธกิจ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การจัดการศึกษา วัฒนธรรมนันทนาการและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์ : - เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึงในการรองรับการเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน

- สนับสนุนและอนุรักษ์การสืบสานภูมิปัญญา ประเพณี ภูมิปัญญา วัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยวชุมชนโดยชุมชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนในทั้งระบบและนอกระบบ

๒. ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็กและผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีคุณภาพและตามเกณฑ์มาตรฐาน	จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้นเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

๒. สนับสนุนการเรียนรู้คู่คุณธรรม ร่วมกับสถาบันทางศาสนา รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาที่คำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมด้านภาษา และการแต่งกายล้านนา	กิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมสำคัญทางศาสนา
๓. พัฒนาสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ เพื่อเปิดโอกาสการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง	-โครงการที่เข้าร่วมอบรมเพื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสื่อการเรียนการสอน -จัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย
๔. พัฒนาด้านการศึกษาและการกีฬา	-ร้อยละของทีมนักกีฬาที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา -เด็กนักเรียนในพื้นที่ที่มีการเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่ AEC
๕. ส่งเสริมและสนับสนุน การศาสนา การอนุรักษ์ พื้นฟูวัฒนธรรมล้านนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	-จำนวนเยาวชนที่เข้าร่วมการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม วินัยและค่านิยมที่พึงงามในสังคม -เสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น -จำนวนเด็ก เยาวชนและประชาชนที่ร่วมกิจกรรมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น -ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน -จำนวนพื้นที่และกิจกรรมด้านการศาสนา การอนุรักษ์สืบสาน วัฒนธรรมล้านนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุน
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในตำบลก้อ	-ตำบลก้อเป็นที่รู้จักเป็นที่กว้างขวาง -มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น -มีการจัดการท่องเที่ยวเพื่อชุมชนโดยชุมชน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การพัฒนาการจัดการศึกษา วัฒนธรรมนันทนาการและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖
การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาพประชาชนบนภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตมีความปลอดภัยในชุมชนปราศจากโรคติดต่อ

เป้าประสงค์ : ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีปลอดภัยและพึ่งตนเองได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ร้อยละของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการที่ได้รับการช่วยเหลือ
- ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ร้อยละของประชาชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.แนวทางการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนด้านสาธารณสุขเพื่อการพึ่งพาตนเองสู่การมีสุขภาพที่ดี	-จัดซื้อยารักษาโรค เวชภัณฑ์ อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ -โครงการบำบัดฟื้นฟูและรักษาผู้ติดยาเสพติด -ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพอนามัยและโภชนาการที่ถูกต้อง -โครงการแก้ไขปัญหาไข้เลือดออก
๒.แนวทางการจัดระบบสุขภาพภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนของชุมชน	-ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
๓.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุข	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของ อสม. และสาธารณสุขตำบล และชมรมส่งเสริมสุขภาพ
๔.ส่งเสริมและพัฒนาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทย	โครงการอบรมการแพทย์แผนไทย / นวดแผนไทย

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนด้านสาธารณสุขเพื่อการพึ่งพาตนเองสู่การมีสุขภาพที่ดี

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
 ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม
 ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต
 ยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทาง
 วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗
การพัฒนาด้านการบริหารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

พันธกิจ : บริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล, พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเชิงรุกและประสาน
 ความ
 ร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บริการประชาชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนรับรู้ เข้าใจในข่าวสารและมีส่วนร่วมก่อให้เกิดกระบวนการขับเคลื่อนทางสังคมของ
 เทศบาลโดยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล การบริหารงานของเทศบาลตำบลให้มีความ
 โปร่งใสตรวจสอบได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- ร้อยละของพนักงานที่มีความสุขในการทำงาน
- ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการรับทราบข่าวสารกิจกรรมของเทศบาล
- การบริหารราชการแบบบูรณาการ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในด้านการคลัง วิธีการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และประชาชนมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนและการให้บริการที่มี ประสิทธิภาพ	บุคลากรได้รับการพัฒนาทักษะความรู้อย่าง ต่อเนื่อง
๒. พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้และเทคโนโลยี ตลอดจน การพัฒนาระบบจัดหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. จำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่ สามารถใช้งานได้ตามปกติ

	๒. มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการรายได้
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการรักษาความปลอดภัย แก้ไขปัญหาจราจร การลดอุบัติเหตุ การบริหารจัดการ	๑. ช่องทางการติดต่อด้านการรักษาความปลอดภัย แก้ไขปัญหาจราจร การลดอุบัติเหตุ การบริหารจัดการผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ๒. สนับสนุนการดำเนินการของศูนย์ข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างระดับอำเภอ
๔. เสริมสร้างระบบด้านการประสานเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพื่อให้เกิดความร่วมมือและการบูรณาการร่วมกัน	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๒. จำนวนเครือข่ายการทำงานทุกภาคส่วน
๕. พัฒนาขีดความสามารถการทำงานของบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	-ระดับความรู้ของพนักงาน ก่อนและหลังการฝึกอบรม -ร้อยละของจำนวนโครงการในแผนพัฒนาสามปี ที่นำมาบรรจุลงในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี -ร้อยละของบุคลากรที่มีการศึกษาเพิ่มขึ้นและต่อเนื่อง
๖. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร/สารสนเทศ	-ร้อยละของข้อมูลการบริหารงานเทศบาลที่ประชาชนพอใจ
๗. พัฒนาส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน	-สัดส่วนงบประมาณที่เทศบาลให้การสนับสนุนหน่วยงานอื่น - ร้อยละของการมีส่วนร่วมของคนในองค์กรและภาคประชาชน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

บริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล, พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเชิงรุกและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บริการประชาชน

-ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่

ความมั่นคงและยั่งยืน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม
ยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทาง
วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง

๑. แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้อแบ่งออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การเริ่มต้นและพัฒนา ประกอบด้วย

- ๑) กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้อ
- ๒) ระบุปัจจัยเสี่ยง ประเมินโอกาสและผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยง
- ๓) วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
- ๔) จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง และสูงมาก รวมทั้งปัจจัยเสี่ยง

ที่อยู่ในระดับปานกลาง

๕) สื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารความเสี่ยงให้ผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลก้อทราบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้

- ๖) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง
- ๗) รายงานสรุปการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

ระยะที่ ๒ การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

- ๑) ทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยงปีที่ผ่านมา
- ๒) พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ๓) ผลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
- ๔) พัฒนาขีดความสามารถพนักงานเทศบาลในการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

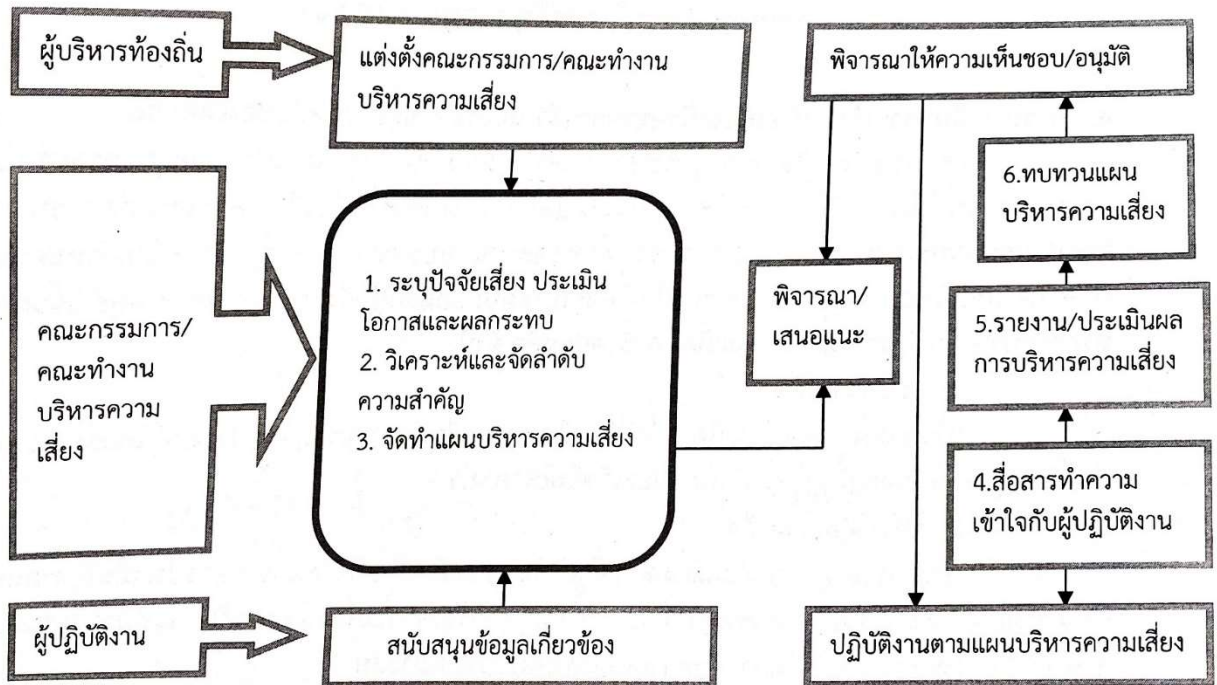
๒. กลไกการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑) ผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

๒) คณะกรรมการ/คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ดำเนินการให้มีระบบการบริหารความเสี่ยง จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงรายงานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

๓) ผู้ปฏิบัติงานหรือบุคลากรแต่ละสำนัก/กอง ของเทศบาลตำบลก้อ มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

กลไกการบริหารความเสี่ยง

๒. คณะกรรมการและคณะทำงานบริหารความเสี่ยง

๒.๑ เทศบาลตำบลก่อตั้งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ตามคำสั่งที่ ๒๙๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบล ก่อ ประจําปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) ปลัดเทศบาลตำบล	ประธานกรรมการ
๒) หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๓) ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔) ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕) ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม	กรรมการ
๖) ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน	กรรมการ
๗) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ

ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

- ๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- ๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒.๒ เทศบาลตำบลก้อแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ตามคำสั่งที่ ๒๙๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้อ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) ปลัดเทศบาลตำบลก้อ ประธานคณะกรรมการ

๒) หัวหน้าสำนักปลัด หัวหน้าคณะกรรมการ

๓) ผู้อำนวยการทุกกอง หัวหน้าคณะกรรมการ

โดยให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละสำนัก/กอง เป็นคณะกรรมการของแต่ละสำนัก/กอง

โดยให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังนี้

๑. ให้จัดทำตารางระบุปัจจัยความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นของแต่ละงานตามภารกิจบทบาทหน้าที่ ตามแผนงาน/โครงการที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง และเข้าร่วมในการจัดทำแผนจัดการความเสี่ยงและนำไปปฏิบัติ

๒. ให้จัดระบบโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบต่อองค์กร ที่เกิดขึ้นของแต่ละเหตุการณ์ เพื่อจัดลำดับของความเสี่ยงและนำมาจัดการโดยวิธีการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง ลดความเสี่ยง ลดความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง ตามแผนงาน/โครงการ

๓. รายงานผลการจัดการความเสี่ยงที่ไม่สามารถจัดการให้ลดลง หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนั้นได้ ให้กับคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง เพื่อหาทางควบคุมความเสี่ยงนั้นต่อไป

บทที่ ๔ การบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดลำดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง โดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งเทศบาลตำบลก้อมีขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารความเสี่ยง ๖ ขั้นตอนหลัก ดังนี้

๑. **การระบุความเสี่ยง** เป็นการระบุเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งที่มีผลดีและผลเสียต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร

๒. **ประเมินความเสี่ยง** เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

๓. **จัดการความเสี่ยง** เป็นการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่สูง และสูงมาก ให้ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ สามารถปฏิบัติได้จริง และควรต้องพิจารณาถึงความคุ้มค่าในด้านค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่ต้องใช้ลงทุนในการกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการนั้น กับประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๔. **รายงานและติดตามผล** เป็นการรายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการทั้งหมดให้ฝ่ายบริหารรับทราบ

๕. **ประเมินผลการบริหารความเสี่ยง** เป็นการประเมินการบริหารความเสี่ยงประจำปี เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่มีการจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

๖. **ทบทวนการบริหารความเสี่ยง** เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวทางการบริหารความเสี่ยงในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการบริหารความเสี่ยงของเทศบาลตำบลก้อมี

๑. การระบุความเสี่ยง

เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง โดยต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร หรือผลการปฏิบัติงานทั้งในระดับองค์กรและระดับกิจกรรม ในการระบุปัจจัยเสี่ยงจะต้องพิจารณาว่ามีเหตุการณ์ใดหรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพย์สินใดที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลป้องกันรักษา ดังนั้น จึงต้องเข้าใจในความหมายของ “ความเสี่ยง” “ปัจจัยเสี่ยง” และ “ประเภทความเสี่ยง” ก่อนที่จะดำเนินการระบุความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

๑.๑ ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจขององค์กร และเป้าหมายตามแผนการปฏิบัติงาน

๑.๒ ปัจจัยเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้ สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงภายหลังได้อย่างถูกต้อง โดยปัจจัยเสี่ยงแบ่งได้ ๒ ด้าน คือ

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายนอก คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น นโยบายรัฐบาล กฎระเบียบ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี ภัยธรรมชาติ

๒) ปัจจัยเสี่ยงภายใน คือ ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น กฎระเบียบข้อบังคับภายในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ บุคลากร กระบวนการปฏิบัติงาน ข้อมูล ระบบสารสนเทศ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์

๑.๓ ประเภทความเสี่ยง แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑) ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์เป้าหมาย พันธกิจ ขององค์กร ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการไม่บรรลุผลตามเป้าหมายในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

๒) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานประจำวัน หรือการดำเนินงานปกติที่องค์กรต้องเผชิญ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เช่น การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน โดยไม่มีผังการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ไม่มีกรมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมทางการเงินและการงบประมาณขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณไม่ถูกต้อง เบิกจ่ายไม่เป็นไปตามแผน จัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินงาน การทุจริตในการเบิกจ่าย และจากผลกระทบของปัจจัยภายนอก เช่น การโอนจัดสรรงบประมาณ การจัดเก็บรายได้ ข้อบังคับเกี่ยวกับการรายงานทางการเงิน และอุปสรรคของระเบียบ กฎหมาย ที่ไม่ชัดเจน อันนำไปสู่การตรวจสอบทักท้วงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ป.ป.ช. คลังจังหวัด กรมบัญชีกลาง

๔) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข้อกฎหมาย ระเบียบ เช่น ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือกฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องได้ หรือกฎหมาย ระเบียบที่มีอยู่ ไม่เหมาะสม หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๒. การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ การประเมิน และการจัดระดับความเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการทำงานของเทศบาลตำบลก้อ การประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย ๒ ด้าน

๑)โอกาสที่อาจเกิดความเสี่ยง (Likelihood : L) คือ ความถี่ หรือโอกาสที่เกิดขึ้นทุกวัน/ทุกเดือน/ทุกปี ยิ่งความถี่มากความเสี่ยงจะยิ่งสูง

๒)ผลกระทบ (Impact : I) คือขนาดความรุนแรงที่สร้างความเสียหายทั้งที่เป็นตัวจริง ไม่เป็นตัวเงิน หรือชื่อเสียงขององค์กร และทำให้เกิดความล้มเหลว หรือโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายตามภารกิจขององค์กร หากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

โดยคณะกรรมการการบริหารจัดการความเสี่ยงได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood : L) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I) ไว้ ๕ ระดับ คือ น้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง สูงมาก สามารถทำได้ทั้งการประเมินเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณและเป็นการประเมินทั้งความเสี่ยงทั่วไป (Inherent Risk) และความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (Residual Risk)

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง (Risk Score)

โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood : L) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I) เพื่อจัดลำดับความเสี่ยง และออกแบบแนวทางการจัดการความเสี่ยง ดังนี้

- กำหนดเหตุการณ์ความเสี่ยง
- ประเมินความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ ตามตารางคะแนน โดยกำหนดระดับที่เหมาะสมกับประเด็นความเสี่ยงนั้น ๆ ๕ ระดับ เพื่อให้ทราบถึงความรุนแรงและความสำคัญโดยพิจารณาจาก

(๑) โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

(๒) ผลกระทบของความเสี่ยง หากเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหายระดับใด

ส่วนระดับของความเสียง จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสียงและผลกระทบต่อความเสียงขององค์กร ว่าจะก่อให้เกิดความเสียงในระดับใด โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ

ความรุนแรงของผลกระทบ	๕	๑	๒	๓	๔	๕	สูงมาก
	๔	๑	๒	๓	๔	๕	
	๓	๑	๒	๓	๔	๕	สูง
	๒	๑	๒	๓	๔	๕	ปานกลาง
	๑	๑	๒	๓	๔	๕	ต่ำ
		๑	๒	๓	๔	๕	โอกาสที่จะเกิดความเสียง

๒.๒ การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสียง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสียงต่าง ๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหายจากความเสียง เพื่อให้เห็นระดับความเสียงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสียงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้วางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- ๑) พิจารณาโอกาส/ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
- ๒) พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบความเสียง ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

๒.๓ การวิเคราะห์ความเสียง เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสียง และความรุนแรงของผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสียง และผลกระทบความเสียง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสียงในระดับใด

ระดับความเสียง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสียง แบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

ความรุนแรงของผลกระทบ	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	สูงมาก	
	๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐		
	๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕		สูง
	๒	๒	๔	๖	๘	๑๐		ปานกลาง
	๑	๑	๒	๓	๔	๕		ต่ำ
		๑	๒	๓	๔	๕	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง	

๑) ระดับความเสี่ยงต่ำ คือ คะแนนระดับความเสี่ยง ๑-๕ คะแนน โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม

๒) ระดับความเสี่ยงปานกลาง คะแนนระดับความเสี่ยง ๖-๑๐ คะแนน เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง ความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

๓) ระดับความเสี่ยงสูง คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๑-๑๖ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๔) ระดับความเสี่ยงสูงมาก คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๗-๒๕ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยง และประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอนความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (ปีงบประมาณ ๒๕๖๔)
เทศบาลตำบลก้อ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ ความรุนแรง	คะแนน ความเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ผู้ รับผิดชอบ
๑. การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการอนุญาตอนุมัติ ต่างๆ	หากผู้มีอำนาจไม่ยึดหลักความถูกต้อง ย่อมเกิดความไม่เป็นธรรมต่อพนักงานเทศบาล	<u>ปัจจัยภายใน</u> - การนำระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการปฏิบัติราชการ - การแบ่งพรรคแบ่งพวกของพนักงานเทศบาล - ความไม่ยุติธรรมของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ สั่งการ	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๒. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงานผิดพลาด ไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย อันนำไปสู่ปัญหา กับหน่วยตรวจสอบ	<u>ปัจจัยภายนอก</u> - กฎหมาย ระเบียบ ที่ออกมาไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ - หน่วยงานที่ออกกฎหมาย ระเบียบ ไม่มีการให้ความรู้ก่อนการบังคับใช้ <u>ปัจจัยภายใน</u> - พนักงานเทศบาลไม่สนใจอ่าน ระเบียบ กฎหมาย - ไม่มีการจัดทำหรือรวบรวมองค์ความรู้ในหน่วยงาน	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (C)					
๓. การทุจริตในการเบิกจ่ายต่างๆ	ราชการได้รับความเสียหายจากเงินที่ถูกทุจริต	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด - ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)					

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ ความรุนแรง	คะแนน ความเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ผู้ รับผิดชอบ
๔. วางแผนการพัฒนาไม่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	ปัญหาความเดือดร้อนไม่ได้รับการแก้ไข มีการประท้วง ร้องเรียน	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ผู้บริหารวางแผนพัฒนาโดยยึดจากความต้องการของตนเอง พรรคพวก ฐานเสียง และผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (S)					
๕. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง	- จัดซื้อผิดระเบียบ - ได้วัสดุครุภัณฑ์ที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ตรงตามความต้องการใช้งาน - มีการทุจริต งบประมาณของทางราชการเสียหาย	<u>ปัจจัยภายนอก</u> - ระเบียบกฎหมายฉบับใหม่ ออกมาบังคับใช้จำนวนมาก - มีการปรับเปลี่ยนระเบียบกฎหมายตลอดเวลา <u>ปัจจัยภายใน</u> - การขาดความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ - พนักงานผู้มีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้างทุจริต รับผลประโยชน์จากผู้ขาย ผู้รับจ้าง	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (C)					
๖. การนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	เกิดการทุจริต เกิดความเสียหายโดยที่ราชการไม่ได้รับประโยชน์	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเคร่งครัด - ผู้ปฏิบัติทุจริต	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)					

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง	โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ ความรุนแรง	คะแนน ความเสี่ยง	ระดับ ความเสี่ยง	ผู้ รับผิดชอบ
๗. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	- ราชการได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ - ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เสียหาย	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด - ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต - ผู้ปฏิบัติขาดจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดี	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๘. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพ ไม่ได้ใช้ประโยชน์	สิ้นเปลืองและสูญเสียงบประมาณในการก่อสร้าง การซ่อมแซมบำรุงรักษา	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ผู้ปฏิบัติงานไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ - ผู้ปฏิบัติงานมีผลประโยชน์ในงานที่ทำ	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย	งบประมาณที่ต้องจ่ายไปให้กับผู้ที่ไม่สิทธิได้รับ	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ผู้ปฏิบัติงานบกพร่อง ไม่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเบี้ยยังชีพให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)					
๑๐. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	บ้านเรือนประชาชนได้รับความเสียหาย เกิดการสูญเสียทรัพย์สินและชีวิตของประชาชน	<u>ปัจจัยภายนอก</u> - สภาพดิน ฟ้า อากาศ <u>ปัจจัยภายใน</u> - อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ กระแสไฟฟ้า	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (O)					

๓. การจัดการความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง ซึ่งมีหลายวิธีและสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้รับผิดชอบ แต่วิธีการจัดการความเสี่ยงต้องคุ้มค่ากับการลดระดับผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทางเลือกหรือวิธีการจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย ๔ แนวทางหลัก คือ

๑) **การยอมรับ** หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่ที่อยู่ ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใด ๆ ให้ขออนุมัติหลักการรับความเสี่ยงไว้และไม่ดำเนินการใด ๆ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้น

๒) **การลดหรือควบคุมความเสี่ยง** หมายถึง การลดโอกาสที่จะเกิดขึ้น หรือลดความเสียหาย โดยการจัดระบบการควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงขั้นตอนบางส่วนของกิจกรรมหรือโครงการที่นำไปสู่เหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยง เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงาน และการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓) **การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง** หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเหนือจากเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดหรือยกเลิกการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น

๔) **การถ่ายโอนความเสี่ยง** หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้ เช่น การทำประกันภัย ประกันทรัพย์สิน กับบริษัทประกัน การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่าง แทน เช่น งานออกแบบถนน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่างๆ

การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบายแนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยงและทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้

๑)การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่นการอนุมัติ การอนุญาต การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

๒)การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาง การวิเคราะห์ การยืนยันยอดการตรวจนับ ตรวจรับ กระจายงาน ข้อบกพร่อง เป็นต้น

๓)การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดีเด่น การประกาศเกียรติคุณ เป็นต้น

๔)การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

๔. การรายงานและติดตามผล

หลังจากจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้ว จะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่ โดยหน่วยงาน

ต้องสอบถามว่า วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดมีประสิทธิภาพดีก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ กระบวนการสอบทานอาจกำหนดข้อมูลที่ต้องติดตาม พร้อมทั้งความถี่ในการติดตามผล โดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะ คือ

- ๑) การติดตามผลเป็นรายครั้ง เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ทุก ๖ เดือน ทุก ๙ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น
- ๒) การติดตามผลในระหว่างการทำงาน เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่างๆ ตามปกติของหน่วยงาน

๕. การประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

คณะทำงานบริหารความเสี่ยง จะต้องทำสรุปรายงานผลและประเมินผลการบริหารความเสี่ยงประจำปีต่อนายกเทศมนตรีตำบลก้อเพื่อให้มั่นใจว่าเทศบาลตำบลก้อมีการบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงพอ ถูกต้อง และมีประสิทธิผล มาตรการหรือกลไกการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินการสามารถลดและควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้จริงและอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ หรือต้องจัดทำมาตรการหรือตัวควบคุมอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่หลังมีการจัดการ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และให้องค์กรมีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมในการปฏิบัติงาน

๖. การทบทวนการบริหารความเสี่ยง

การทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยง เป็นการทบทวนประสิทธิภาพของแนวการบริหารความเสี่ยงในทุกชั้นตอน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานในการบริหารความเสี่ยงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริงเป็นประจำทุกปี

บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ เทศบาลตำบลก้อได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อเตรียมการรองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาจากภารกิจ อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา นำมาคัดเลือกความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเป้าหมายการปฏิบัติราชการของเทศบาลตำบลก้อโดยแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี ๒๕๖๔ ของเทศบาลตำบลก้อมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

๑. ความเสี่ยง
๒. ระดับความเสี่ยง
๓. กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง
๔. วัตถุประสงค์
๕. ระยะเวลาดำเนินการ
๖. ผลสำเร็จที่คาดหวัง
๗. งบประมาณ
๘. ผู้รับผิดชอบ
๙. ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง

แผนการบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๖๔
เทศบาลตำบลก้อ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง ภายหลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)										
๑. การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการอนุญาตอนุมัติ ต่างๆ	๑๐	การพิจารณาอนุญาตอนุมัติ ยึดหลักกฎหมาย ระเบียบอย่างเคร่งครัด	เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และความถูกต้อง	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	การพิจารณาอนุญาต อนุมัติ มีความรวดเร็ว ถูกต้อง	-	ทุกกอง	๑	๕	๕
๒. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	๑๐	กำกับดูแล ควบคุมการปฏิบัติงาน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย	- เพื่อให้องค์กรปลอดการทุจริต - เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	การปฏิบัติงานโปร่งใส ตรวจสอบได้	-	ทุกกอง	๑	๕	๕
๓. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพ ไม่ได้ใช้ประโยชน์	๑๐	ตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง	เพื่อให้โครงการก่อสร้างทุกโครงการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	โครงการก่อสร้างทุกโครงการได้ใช้ประโยชน์ และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้	-	กองช่าง	๑	๕	๕
๔. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	๑๐	- จัดทำแผนป้องกันบรรเทาสาธารณภัย - จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชน	เพื่อช่วยเหลือประชาชนได้ทันที	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	ประชาชนที่ประสบเหตุได้รับความช่วยเหลือ	๒๐๐,๐๐๐	สป.	๒	๔	๘

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง ภายหลังดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ (Compliance Risk)										
๕. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	๑๕	ส่งพนักงานเข้ารับการอบรม	เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	๑๐๐,๐๐๐	ทุกกอง	๑	๕	๕
๖. การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง	๑๕	ส่งพนักงานเข้ารับการอบรม	เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน	๑๐๐,๐๐๐	กองคลัง	๑	๕	๕

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง ภายหลังดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)										
๗. การทุจริตในการเบิกจ่ายต่างๆ	๑๕	มีการตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน	เพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	ไม่มีการทุจริตในหน่วยงาน	-	กองคลัง	๑	๕	๕
๘. การนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	๑๕	มีการตรวจสอบโดยงานพัสดุ	เพื่อไม่ให้เกิดการเสียหาย	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	ไม่มีการนำทรัพย์สินราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	-	กองคลัง	๑	๕	๕
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย	๑๕	ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลกรมบัญชีกลาง	เพื่อไม่ให้เกิดการเสียหาย	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	การจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นไปอย่างถูกต้อง	-	กองสวัสดิการ	๑	๕	๕

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง ภายหลังจากดำเนินการจัดการความเสี่ยง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ/ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk)										
๑๐. วางแผนการพัฒนาไม่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	๑๕	มีการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นทุกปี	- เพื่อให้แผนพัฒนาเป็นกรอบในการทำงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เพื่อให้ระดับความสำเร็จของแผนสูงกว่าร้อยละ ๖๐	ม.ค.-ก.ย. ๒๕๖๔	- แผนพัฒนาสามารถใช้เป็นกรอบในการทำงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ - ระดับความสำเร็จของแผนสูงกว่าร้อยละ ๖๐	-	กองวิชาการ	๑	๕	๕

ภาคผนวก

แบบประเมินความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔
เทศบาลตำบลก้อ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

*****

คำชี้แจง : จงให้คะแนนระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (๑) และระดับความรุนแรงของผลกระทบ (๒) ตามระดับ
 ดังนี้ ๑ = น้อยที่สุด ๒ = น้อย ๓ = ปานกลาง ๔ = สูง ๕ = สูงที่สุด

ความเสี่ยง	ปัจจัย/สาเหตุ	การประเมินความเสี่ยง		
		โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	ระดับความ เสี่ยง (๑)X(๒) =(๓)
๑. การใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจในการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ	<u>ปัจจัยภายใน</u> - การนำระบบอุปถัมภ์มาใช้ในการปฏิบัติราชการ - การแบ่งพรรคแบ่งพวกของพนักงานเทศบาล - ความไม่ยุติธรรมของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ สั่งการ			
๒. ความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบ กฎหมายที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	<u>ปัจจัยภายนอก</u> - กฎหมาย ระเบียบ ที่ออกมาไม่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ - หน่วยงานที่ออกกฎหมาย ระเบียบ ไม่มีการให้ความรู้ก่อนการบังคับใช้ <u>ปัจจัยภายใน</u> - พนักงานเทศบาลไม่สนใจอ่านระเบียบ กฎหมาย - ไม่มีการจัดทำหรือรวบรวมองค์ความรู้ในหน่วยงาน			
๓. การทุจริตในการเบิกจ่ายต่างๆ	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด - ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต			
๔. วางแผนการพัฒนาไม่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ผู้บริหารวางแผนพัฒนาโดยยึดจากความต้องการของตนเอง พรรคพวก ฐานเสียง และผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ			

ความเสี่ยง	ปัจจัย/สาเหตุ	การประเมินความเสี่ยง		
		โอกาส (๑)	ผลกระทบ (๒)	ระดับความเสี่ยง (๑)×(๒) =(๓)
๕. การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง	<u>ปัจจัยภายนอก</u> - ระเบียบกฎหมายฉบับใหม่ออกมาบังคับใช้จำนวนมาก - มีการปรับเปลี่ยนระเบียบกฎหมายตลอดเวลา <u>ปัจจัยภายใน</u> - การขาดความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ - พนักงานผู้มีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้างทุจริต รับผลประโยชน์จากผู้ขายผู้รับจ้าง			
๖. การนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเคร่งครัด - ผู้ปฏิบัติทุจริต			
๗. การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ขาดการควบคุม ตรวจสอบอย่างเข้มงวด - ระบบตรวจสอบไม่รัดกุมพอที่จะปิดช่องว่างการทุจริต - ผู้ปฏิบัติขาดจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดี			
๘. โครงการก่อสร้างพื้นฐานไม่มีคุณภาพ ไม่ได้ใช้ประโยชน์	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ผู้ปฏิบัติงานไม่คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ - ผู้ปฏิบัติงานมีผลประโยชน์ในงานที่ทำ			
๙. การจ่ายเบี้ยยังชีพไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย	<u>ปัจจัยภายใน</u> - ผู้ปฏิบัติงานบกพร่อง ไม่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเบี้ยยังชีพให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย			
๑๐. เกิดสาธารณภัยในพื้นที่	<u>ปัจจัยภายนอก</u> - สภาพดิน ฟ้า อากาศ <u>ปัจจัยภายใน</u> - อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ กระแสไฟฟ้า			

